

въ библиотеката на Св. Синодъ въ София. Въ 1567 г. преписва литургия за своя братъ, вѣроятно духовенъ, киръ попъ Иванъ въ София. Книгата се пази въ Рилския манастиръ. Презъ сжщата 1567 г. той преписва евангелие съ прекрасни разноцвѣтни орнаменти. То се пази сега въ Църковния музей при Богословския факултетъ въ София. Къмъ края на живота си той се вестява въ Ромъния и тамъ въ 1581 г., въ Кралево (Крайова) се издава за първи пжть като сърбинъ, при преписването на евангелие: **Бѣ земли ѹгровлахѣнскон въ мѣсто Кралево . . . писа мѣнѣши и послѣднѣи въ свещеницѣхъ протопопа Іоаннъ сръбъин ѿ мѣста Кратова** (Стојановић, Записи, № 752). Да ли само тукъ думата „сърбинъ“ не е употрѣбена въ влашкото ѣ простонародно значение, въ смисълъ на „българинъ“?

Владиката Михаилъ презъ сръдата на XVII в. държалъ голѣмата Кюстендилска епархия, въ която влизали още Кратовско и Щипско. Той се подписвалъ въ 1649 г.: **митрополѣи Мѣхѣѣ Банскѣ** (Баня = Кюстендилъ, Кюстендилъ баня), **Кратовскѣ ѣ Щѣ**; въ 1652 год. той проширява епархията си и се титулува **Мѣхѣѣ, митрополита Коласѣискаго, зовомою Баня, Радомѣрскаго, Гвръцѣничскаго, Кратовскаго, Паланскаго, Щѣпскаго, Радовѣцѣйскаго** (Стојановић, Записи, № 1487). Михаилъ, който обичалъ да пребивава повече въ Кратово, е названъ въ едно писмо адресувано му отъ Русия въ 1653 г.: **митрополитѣ Кратовскомѣ** (Споменик XXXVIII, 62, 63); така е подписанъ въ 1659 г. и въ единъ ржкописъ, сега въ Хилендаръ: **Мѣхѣѣ митрополитѣ Кратовски** (Стојановић, Записи, № 6912). Той на мѣста бележи, че е отъ сръбскѣе земли града Кратова, или само сръбскѣе земли. Тия изявления обаче се обясняватъ отъ автобиографичнитѣ бележки на самия Михаилъ. Той билъ отъ сръбски княжески родъ. Баща му Николай, разоренъ отъ турцитѣ, станалъ свещеникъ, а сина си Михаилъ проводилъ при сръбския патриархъ Паисия. Михаилъ служилъ при Паисия 11 години. Патриархъ Гаврилъ направилъ Михаилъ митрополитъ кюстендилски, но добре го обралъ. Михаилъ билъ богатъ, та и турцитѣ често му вземали голѣми суми, веднажъ 500 златни монети, други пжть 1000 талера. Той ходилъ въ Света-гора, Йерусалимъ, а по просия въ Русия, Влахия, и гледалъ повече своето благоденствие, като оставялъ паството си. Въ Москва из-